

„Soča“ izhaja vsak petek s in velja s pošto prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

-Vse leto	. . . . .	f. 4.50
Pol leta	. . . . .	„ 2.30
Četrt leta	. . . . .	„ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslancah“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostorn.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v go-
spoksi ulici blizu „treh kron“, in
na starom trgu.—V Trstu v tobakarni-
ci „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo
uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski
tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“
na Koronji v Sticsa - vi hiši št. 268 II.
nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo. — Delalcem
in drugim nepremožnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Naši dobri sosedeje.

V zadnji številki smo povedali, kako se godi našim posestnikom na avstrijsko-italijanski meji, kateri imajo kaj zemljišče na uni strani. Dnes osvultuje naš dopisnik iz Zapotoka en posamezen slučaj še jazniše. Iz vsega se vidi, da italijanske mejne oblastnaje ne postopajo proti našim mejnim posestnikom v obče samovlastno, ampak da se naslanjajo na take naredbe svoje vlade, katere se ne vjemajo niti s pogodbami obstoječimi mej obema državama, niti sploh z načeli mejnarnodnega prava, marveč kažejo očitno, da so sedaj vladajoči krogji sosedeje države—Avstriji vse brže nego prijazni.

Toda ne samo nevšečne razmere na državni meji, ampak tudi vedenje italijanske vlade nasproti onim Avstriji sovažnim elementom v znotranji državi, kateri so si ustanovili društvo „Italia irredenta“, prežeče po naših mejnih deželah, kaže nam očitno, da je italijanska vlada nelojalna in da ni nobene vere dati njenim oficijelnim izjavam, ki zatajujejo zvezo z irredentarskim rovanjem ter opravičujejo svobodno gibanje in delovanje omenjenega društva s tem, da se ono ne dá zaprečiti vsled obstoječih društenih in zborovanskih postav. — Vlada, katerej je zares mar, da ohrani prijazne zveze s sosodnjo državo, ne more nikakor dopustiti, da se svobodno šopiri društvo, kojega edini namen je, oropati soseda za staro dediščino, odtrgati mu se silo zveste mejne dezele. V Italiji pa vidimo, da sme društvo „neodrešencev“ javno delovati za svoje deželopne namene, da sme na javnih zborih ljudstvo šuntati v tem zmislu, po svojih časopisih sovraštvo gojiti zoper sosodnjo državo, po svojih agentih celo direktno nejevoljo vzbujati med mirnimi državljani unstran meje.—Dognano je uže tudi po objavah, ki so sledile javnemu škandalu pri pogrebu generala Avvezzano-a,—da ima to društvo celo trdno za s lombo v vladnih krogih, da je možje, ki so zdaj v Rimu na vladnem krmilu, pod roko podpirajo.

Zato je te dni v ital. parlamentu poslanec Visconti-Venosta, poprej minister zvonanjih zadev, zdaj vodja desnice o pravem času povzdignil svarilni glas, obsodivši po zaslugi sedanje vlado, da je se svojo zvanjanjo politiko in zlasti z molčecim odobravanjem tega, kar počenja „Italia irredenta“, zelo zavozila in ob ves kredit pripravila državo. Rekel je, da miroljubiva kulturna država mora po vsakem načinu zatirati društva, spenjajoča se po deželnem repu. „Politična tolerancija ima tudi svoje meje. Agitacije irredentarske stranke so sicer onemogle, a dežela jih ne odobruje in zraven tega izpodriva najhujše zvanjanjo politiko Italije. Ni mogoče, da se vzdržujejo prijateljske in redne razmere, dokler se dopuščajo deželalepne namere. Kdor hoče imeti zanesljivoga soseda, mora sam biti zanesljiv sosed. Italiji je prikladna politika „konečno ustanovljene države“ in tako politiko zahteva ogromna večina vdeželi.“ Govornik je sledujoč zahteval, naj vlada jasno razkrije svoje stališče. V enakem zmislu so govorili še drugi govorniki z desnice. Ministerski predsednik Cairoli je sicer odvrnil, da vladi ni nikakor všeč to, kar pačenja irredentarska liga (zaveza) in da nema njeno delovanje nobenega pomena in uspeha; da so razmere mej Italijo in Avstrijo najprijazniše, in da ni prav nobenega povoda, bati se, da se vname vojna mej sosodnima državama. A to so le besede, katerim je tem manj verovati, ker se nikakor ne vjemajo z dejanji.

Italija, kolikor virov narodnega bogatstva krije v svojih mejah, je po slabi administraciji izmolzena, mnogo njenih najvetnejših občin je prišlo na boben, ljudstvo nižih vrst, delavci in koloni, so vsled mnogih krivičnih davkov tako obubožali, da jim ni živeti, in se torej preseljujejo v ogromnih množicah v Ameriko; samo iz videinske provincije se jih je izselilo lani nad 6000 duš. Pri vsem tem pa troši italijanska vlada naj več denara za vojne namene; najmanjša izmed evropskih velevlasti šteje primerno največ vojakov, trdnjave se obročujejo in vtirjujejo, vekša se stanje vojnega mornarstva—in vojaške čete se pomikajo

čedalje bolj proti avstrijskim mejam, kar je sledujoč tudi našo vlado primoralo, da je začela resno skrbeti za varnost svojih južnih mej. Zadujič smo poročali, da je odšel bataljon solnogradskih lovcev v Cortina O, danes beremo, da je inogradska garnizija premeščena na južno-tirolsko mejo.

Kaj pomenja, vprašamo, nenavadno rožlanje z vojnim orožjem pri našem dobrem sosedu? Mari namerava italijanska vlada ohraniti in zagotoviti si z njim tiste najprijazniše razmere, katere meni voditelj njene zvanjanje politike? Dvomimo, dasi smo na drugi strani gotovi, da Italija pri vseh svojih do skrajne sile napetih močeh—ni sama kos Avstriji in jej nigdar ne bode, pa se tudi ne bo nigdar sama predznila—napadno prestopiti naših mej.

A Italija čaka na druge zapletke, ter preži na prvo ugodno priliko, da se na enak način okoristi kakor leta 1866. Naj čaka in naj preži—varuje naj se, da se ne speče; kajti kakor se je po gladkem potu združila, tako se tudi lahko razruši. V naših hrabrih vojakih se še ni polegel srd, da so morali po sijajnih zmagah popustiti bojno polje ter umakniti se sovražniku — zato pa bi jih gotovo nobeno povelje više ne navdušilo, nego bojni klic—v Italijo.

Dopisi.

V Gorici 18. marcija. — Tudi naše mesto je slovesno praznovalo zaroko Nj. ces. visokosti, cesarjeviča Rudolfa z belgijsko princesinjo Stefanijo in preverjeni smo, da je prišlo izraženo sočutje našim meščanom iz dua srca. Saj tukajšnjega prebivalstva ne gre soditi po „L' Isonzo“-u, (ki je zdaj začasno prenehal) in njegovih patronih, in tudi ne po onih nelojalnih demonstracijah, ki se vsako toliko v našem mestu ponavljajo. — „L' Isonzo“ ni bil in ne bo nigdar Goričanom „njihove gore list“, dokler bo v takem duhu uređovan, kakor je bil do zdaj; najjasniši dokaz imamo v tem, da je vedno hiral ob pomanjkanji naročnikov in da so morali njegovi lastniki vsako leto doplačevati in ne malo, da so ga obranili. Vsled tega se je tudi število lastnikov znamenito skrčilo in moči so podvezetju tudi uže tako opehale—da je moral list istega dne prenehati—ko so mu vzeli urednika.—Kako vse drugače bi bilo, ako bi bil ta edini gorški dnevnik pravo zvesto glasilo ljudskega mišljenja ter bi v tem zmislu zastopal narodne in vse druge interese italijanske strani naše dezele? Italijanske inteligencije je mnogo v mestu in po deželi — in preverjeni smo, da bi enako rada podpirala tak list, kakor se skrbuo ogiba, vsega kar jo žali v svojih posedovanih patrijotičnih čutih; a za list, kateri v svoji mestni in deželni kroniki ne pozna meje med avstrijsko in italijansko Furlanijo, nema in ne bo imelo prebivalstvo naše dezele nigdar srca.

Kar se pa tiče onih redkih irredentarskih demonstracij, ki smo jih doživeli v Gorici v preteklih letih,—to je zatrosčevanja revolucijenarnih proklamov, nastavljanja bomb, tribojnih zastav itd.—to je vse od unstran meje, importovano seme, katero pada pa pri nas na trda, nerodovitna tla—ter ni do zdaj obrodilo še nigdar družega sadu, nego k večjemu nejevoljo ali pomilovanje mej našimi deželani, pa nevšečne preiskave in žalost v rodbinah tistim posameznim segretim glavicam, ki so se dale rabiti kot slepo orodje inozemskim rogoviležem.

Naša grofija z mestom vred se ponaha se svojo državno zvestobo in ne zamudi nobene prilike, ki se jej ponuja, da obelodani svojo vdanost do vladarske hiše.—Preteklo saboto zvečer je v proslavljenje cesarjevičeve zaroke prehodila mestna godba sviraje vse ulice; spremljali so jo mestni in Ritterjevi požarni stražniki, pa tudi meščani z baklami in mej njimi gospodje iz viših krogov. Isti večer je bila v tukajšnjem sijajno razsvitljenem gledališči slavnostna predstava, katere se je deležilo mnogo odlične gospode.

Svirala je pri tej priliki — in sicer kakor po navadi izvrstno—vojaška godba Hessovega pešpolka. Kolikor je pa vstrel muzikalni del gledališčne zabave, toliko je morala omrčiti dramatična predstava olikano občinstvo. Goldoni-jeva komedija „Le donne gelose“ polna trivialnosti, ki so jih igralkke (sicer prav dobre) kolikor mogoče plastično izraževale, bila je plač nesrečno odbrana za patrijotično-slavnostni večer. — Da se je deputacija mestnega zastopa goriskega in kak dan za njo ona deželnega odbora poklonila ces. namestniku v Trstu v namen, da naznani čestitanje mestu in deželi, kamor treba, o tem smo uže zadujoč poročali. Danes naj samo še dostavimo, da se je podal mestni župan, dr. Deperis, tudi na Dunaj, kder je imel pretekli četrtek ob 9 1/2 uri predpold. z gg. grofom Fr. Coroninjem in Karlom pl. Ritterjem kot zastopnikama našega mesta avdijenco pri cesarju; tam so se enkrat osebno čestitali Nj. Veličanstvu v imenu Gorice ter ponovili izrazo velike radosti tukajšnjega prebivalstva zaradi srečnega dogodka.—Tudi občinski zastopi mnogih drugih krajev so po predstojnikih dotičnih političnih okrajev objavili cesarju svoja čestitanja.

Vse to bodi v dokaz našim južnim sosedom, da na Goriskem nema ljudstvo nobenega razuma za irredentarske nauke, ker gori samo za dom in cesarja.

Iz Zapotoka, 12. marcija. (Izv. dop.) Sprejmi, draga mi Soča, v svoje predale sporočilo vednega trpina, ter naznani slovenskemu svetu, kaj italijanski župani (sindaki) z vbogim ljudstvom ob meji vsega počenjajo.

Ker je vrana vrani podobna, naj vam enega teh mejnih sindakov v misel vzamem in sicer bližnjega, kateri ima svojo rezidenco v Pripoti, majhni vasi tik mejujega potoka Idrije, na italijanski strani. Mišli si ho marsikteri, da lažem, ko sem izgovoril besedo „rezidenco“; ali naj vam povem, da sindaki, o katerih govorim, nosijo glave visoko in kažejo pri vsaki priliki svojo vsegamegočnost, in kaj bi ne? saj oni so vladarji, ministri, postavodajalci, sodniki, tirani, odrtni vzbogih zemljoobdelovalcev; oni dajejo zapovedi in jih uničujejo, ter se dosta ne brigajo za vlado in njene organe; njihovemu mogočnemu ukazu se mora podvreči vsak, kdor noče občutiti njih kazenske palice; njihovi komandi se mora vklanjati vsaki, kdor nima zadosta moči, da bi se jim v brau postavil. Ako pa ne verjamete mojim besedam, naj vam fakta t. j. dejanja pokažejo, da govorim resnico.

Vsakdo že lahko sam razvidi, da posestniki naseljeni ob meji zamorejo ineti svoja posestva ta in ukraj mejne črte t. j. na avstrijskih in italijanskih tleh. Med te spadajo tudi nekteri kmetje iz vasi Miščekov, kateri so avstrijski podložni, ter imajo še precej posestva, njtiv in senožet, na italijanskem bregu že prej imenovanega mejnega potoka, kateri jim pa dela silno veliko težav in sitnosti.

Zdaj pa čujte in strmite! Ravno imenovani Miščeki speljali so te dni guoj na bližnje, še ne dve minuti oddaljene njive, ukraj meje, da bi jih obdelali, kakor drugih let. Precej po tem prisopihla „korsor“ t. j. občinski sluga vsemogočnega sindaka iz Pripoti k Miščekom, ter spravi se zvijačo dva premožna Miščekana v bližajo vas pri Košonih na italijanskih tleh, kjer jih čakajo že pripravljene italijanski financarji in tajnik Pripotskega sindakata t. j. županije. Ti financarji varjejo naša dva kmeta, ktera stojita osupnjena, ker ne vesta za nobeden pregrešek, kterega bi bila storila; pričujoči tajnik napiše nek zapisnik, ki je pa morda uže vpepeljen, da ne spravi na dan krivice, če pride stvar v preiskavo. Ko prinesejo ta zapisnik do županovega prestola, seže do brotljivo sindakova roka hlastno v torbo italijanskih postav, a, ker za storjeno zločinstvo, namreč izpeljanje gnoja na njive, ne najde nobene kazenske postave, zgrbanči električni stroj svojega čela, ter glejte iskra postave šiře iz premodre glavice, ter narekuje kazen za oni prenos gnoja na italijanske tla. Ta kazen je bila prav poštna, ker znaša nič manj kot 138

frankov t. j. 55 gold. 20 kr. za vsacega. Eden teh dveh zadetih je precej nesel naloženo mu kazni, ter odrajtal celih 138 fr., za kar je pa pobotnico dobil, glasečo se za samo 60 fr. plačila. Drugi pa se je pogodil, da plača kazni, nekaj v drvih, nekaj v denarijih, ter je tudi precej denarje odštel, drva pa surova iz tega kraja v finančno postajo unkray meje izpeljal; pa tudi on je dobil pobotnico le za 60 fr. Vih tega sta pa morala ta dva posestnika gnoj zopet na to stran spraviti in sicer o takem času, ko je bila v potoku silno velika voda, da bi bila lahko kterega spodrinila in mu luč življenja za vselej vpihuila. In kaj menite, zakaj je italijanski sindak vse to napravil? Občinska kasa ima bankerot, financa pa tudi drv potrebuje, saj menda Italijani ne kurijo in ne kuhajo se solnčnimi žarki. Seveda naš natančni sindak je postavil drugi uzrok, ter trdil, da takraj meje je vse bolehalo in okuženo in sicer, vse kar živi in raste; toraj les okužen, trava in zelišča okužena, živina in njeni odpadki okuženi, gnoj okužen, drugo in vse okuženo. Zatorej je meja zaprta in vse, kar jo prestopi, mora biti kaznovano. O vsem tem pa nismo dobili od naše vlade nobenega razglasa, torej nismo vedeli za te brezobzirne naredbe. Poglejmo pa okoliščine, poglejmo mejo proti Italiji. Mejno črto dela potok Idrija, ktera teče v prav ozki dolini, ki je od visokih in strmih gor stisnjena, na nekterih krajih tako stisnjena, da se sam potok skoz njo vije, na drugih pa, kjer so njive in polja, je komaj 5 minut široka. In glejte! na eni strani tega potoka razjeda strašna kuga vse, na drugi pa ni še nobenega znamenja te kuge. Čudež, zares čudež je tukaj očiten! čudež namreč, da ta mejni potok ima v sebi tako čudodelno moč, da brani vsakovrstni kugi iz enega brega stopiti na drugi. Morda bodo še ta potok, posebno o vročem poletju, Italijani porabili za varstvo proti kugi, ter njeno moč prodajali po svetu za razkuževanje. Po tem takim bode kugi za vselej na tem svetu odklenalo. In v resnici, ona drva, ktera so šla kot kazni v italijansko finančno postajo, so bila za neokužena spoznana, čeravno proti po kugi lesa od naše strani Italiji strahanska nevarnost. Zdi se mi pa, da so bila ona drva, ktera je kmet za kazni odrajtal, zares okužena, ker, kakor se iz vsega vidi, so tudi italijansko financo in premetenega sindaka prav do dobrega okužila, ker tako krivično, brezobzirno in po peklenko naše vboge kmete odirajo in jim greuko pridobljeni zaslužek prav po lopovo odtrgujejo.

Pritožbo zoper tako ravnanje so zadeti vaščani od Miščekov vložili pri sl. c. k. okr. glavarstvu; in tudi peticija zaradi tega od vseh mejnih županov takraj Idrije podpisana se je odposlala menda do visoke vlade. Ali bode to kaj pomagalo, ali ne, se še ne ve. Bog daj, da bi!

Iz sezanskega okraja dnè 17. t. m. (Izv. dop.) Narodna veselica v sezanski čitalnici je bila v nedeljo 14. t. m. izvanredno lepa in dobro obiskovana. Vse točke, zanimivega sporeda so se prav povoljno rešile. G. učitelj Anton Leban je s primernim govorom segal navzočnim v globino srca. Igra „stara vojaka“ bila je lepa. Igralci gospodična Kafafura, gospodje Steindl, Ant. Leban in Cvek so spretno moči in so se tudi kot take obnesli. Sviranje na glasoviru (gospodični Kozler in Pfeifer) je bilo izvrstno. Posebno je dopala godba z malimi instrumenti, ki so jo priredile dame Delena, Pfeifer, Pitamic, Kafafura, gg. Ant. Leban, Cvek pod vodstvom gospoda P. Kozlerja. Čistega prebitka 200 gold. se je odposlalo v Gorico podpornemu odboru.

Iz Kotora 3. marcija piše g. prof. Rutar sicer privatno, a gotovo mnogim njegovi znancom in tudi drugim zanimivo:

„Dakle zdaj sedim v Koterskem gnezdu! To vam je v istini gnezdo, ker prilepljeno je pod visoko, sterno steno, na koji stoji fort St. Giovanni. Mesto je podobno kiju, kojega dve prosti strani ste obdani s trdnim zidom in vrhu tega še z vodo. Ulice so zelo ozke in trgi majhni, a vse dobro potlakano. Cerkve so majhne a lepe, hiše večinoma na tri nadstropja in najlepša med njimi je naša gimnazijalna zgrada. Lepota Kotora obstoji v prostoru med morjem in obzidjem. Tu je mali park, kavarna, dreveredi in šetališče. Ob čertkih in nedeljah svira onde muzika, ravno ob času, kedar dohaja Lobjdov parnik. Takrat je vse živo domačinov in tujcev.

Tu v Kotoru imamo dva biskupa, katoliškega in pravoslavnega. Skoro 2/3 prebivalcev je pravoslavnih in čujem, da so precej fanatični. Sedaj imajo oni še pust in vsaki večer vidimo po ulici maske hoditi. V nedeljo bode maskarada v gledišči. Tudi drugače je tu mnogo družbe. Ljudstvo živi med seboj popolnoma patrijarhalčno, kar enega za čuva, to zanima i drugega. Tikajo se vsi drug drugega, bodisi priprost ali omikan človek. Unicim pa se mi zdi kolegijalnost našega učiteljskega zbora. Jaz mislim, da nikogar ni mogoče, da bi ljudje prijaznejše i odkritoserčnejše med seboj občevali, kakor naši učitelji bodisi pop ali svetnjak, katolik ali pravoslavac. Vsi smo mladi jedva nastavljeni (samo trije imajo naslov profesor). Direk-

tor je zelo uljuden. Tudi njega tikajo vsi profesorji. Učencev imamo malo, v viših razredih po 7-10, vseh vkupaj okoli 120. Nekateri stanuju zvnaj Kotora in vozijo se v ladijah v šolo. Vse praznike imamo dvakrat, a velike počitnice trajajo samo 1 1/2 mesec.

Politični pregled.

Z DUNAJA. Poslanska zbornica je obravnavala te dni vladni predlog zadevajoč arelberško železnico. Zastopnik tržaške trgovske zbornice, poslanec Teuschel, je govoril zoper predlog, češ, da bo ta železnica Trstu škodovala. Tožil je, da se Trst zelo zanemarja, ker se mu zanikuje zaželjena predelska železnica, katera bi po najkrajši črti zvezala avstrijske luke s severom, a podpirajo se samo take železnice, koje odvrčajo kupčijo od Trsta v korist Benetkam. Še zidanjem pontabeljske železnice izdali so Trst in avstrijske čezmorske interese Italiji, z arelberško železnico pa dopolnjuje to delo. — Teuschelov glas je ostal glas upijočega v puščavi. Nek nemški poslanec ga je celo podražil, da so Tržačanje sami krivi propada svoje kupčije, ker ne znajo kupčevati, da jim Hamburg uže v Ljubljani konkurencijo dela. Sicer pa mora priti v Tržačane ves drug (avstrijski) duh, ako hočejo, da jih bo država povsod podpirala. — Slednjič je z veliko večino obveljal predlog, da se ima železnica zidati; samo 30 poslancev je glasovalo proti. Železnica bo stala 35,600.000 gl. in se ima dozidati v 6 letih. Za tekoče leto je odločen znesek 2,500.000 gl., da se začne predirati hrib Arelberg in zidati kos železnice med Insbrukom in Landekom. — Brzojavna vest o zborovem sklepu vzbudila je na Predarelskem neizmerno veselje, ki se je javilo po kresovih, razsvetlavih, gromenji topičev, banketih itd. Po vsej deželi so navdušeno nazdravljali cesarju in poslanski zbornici. — Radi verjamemo; tudi mi bi se neizmerno veselili predelske železnice in bi na vse grlo slavo peli onim, ki bi jo nama dovolili — a naše nade jele so močno pešati.

Davkovski odsek je z večino glasov, 17 proti 13, sprejel vladni predlog, po katerem se ima pokriti deficit s tem, da se izda za 20 milijonov goldinarjev zlate rente. Naučni minister, baron Conrad, hoče nekda osemletno šolsko dolžnost ohraniti; vendar pa bodo smeli deželni zbori določevati izjeme za eno in dvorazrednice.

Dne 16. t. m. je poslanska zbornica po živahni razpravi sprejela postavu zastran odprave prisilnega legalizovanja, kakor jo je predlagal odsek. Presv. cesar je imenoval ministra grofa Falkenhayna, in barona Korb-Waidenhalna za svoja tajna svetovalca. V višjih administrativnih krogih začinjajo se neke spremembe. Sekcijski načelnik v naučnem ministerstvu dr. Heider je dejan v pokoj, dasi ni za to prosil. Z njim je padel eden stebrov stare, Slovanom sovražne birokracije. Glasi se, da je tudi deželni nadzornik kranjskih ljudskih šol, glasoviti Pirker, dobil migljaj prositi za penzijo. — „Slov. Narodu“ se z Dunaja poroča, da bo najbrž kranjski dež. predsednik, vitez Kalina, premeščen kot cesarski namestnik na Moravsko in da mu bode imenovan naslednik še pred prazniki.

Na Dunaji so te dni v zapor gnali feldmarsallajntanta barona Prohatzka, ki je obdolžen velike goljufije. —

Dne 15. in 17. so se vršile na ČESKEM dopolnilne volitve za deželni zbor. Čehi in ustavaki so postavili vsak svoje kandidate.

V BOSNI so se odpravili konzularni uradi, ter so se izročila dotična opravila deželnej vladi v Sarajevem in Mostaru. S tem se prihrani znamenita svota; ob enem je pa to tudi začetek ožjega vtelesenja zasedenih dežel. —

HRVAŠKA regnikolarna deputacija se je zopet začela razgovarjati z Madjari zastran na godbe in pevabila je tudi bana k svojim sejam. V Peterburgu je kvačal pretekli teden

Hipolit Mladecki, napadnik generala Loris-Melikov-a, na vislicah svoje nemirno življenje. Hudodelec je bil krščen jud, kacih 30 let star. nekdanj policijski opravnik, a v zadnjih letih zaigrizen nihilist. Bil je uže poprej dvakrat v preiskavi zastran socijalističnega rovanja, a vsakrat izpuščen, ker mu niso mogli ničesar dokazati. Slednjič ga je vendar zadela zaslužena osoda.

Loris-Melikov, kateremu je car izročil skoro neomejeno oblast v obširnem carstvu, broječem nad 80 milijonov prebivalcev, postopa jako previdno in modro, vsled česar je tudi uže potihnil hrup, ki so ga bile zagnale zlasti nemške novine po njegovem imenovanju. V Peterburgu je povabil mestne glavarje k posvetovanju zaradi notranje vredbe; pa tudi vsem drugim občinam, stanovom in vsemu narodu je odmenil enako vabilo — naj vsi z njim sodelujejo, da se vrne zopet red v državo. Prav pogostoma se posvetuje s carjevičem naslednikom in vse kaže, da meri njegovo prizadevanje na to, da se presouje državna uprava na svobodnejši podlagi. — Pomenljivo je, da odstopajo prostovoljno ali na povelje iz služeb moške, kakor general Drentelen, predstojnik tajne policije, general Gurko, viši poveljnik petroburški in enaki, o katerih se vé, da so silno strogo postopali proti nihilistom in proti vsemu, kar je bilo zaradi socijalističnih teženj na sumu.

V Varšavi je policija dne 13. t. m. razgnala nek zbor socijalistov. Pri tej priliki je bilo ujetih in v zapor dejanih 16 oseb, dva inženjerja, en medicinec in 13 delavcev.

Dogovori naše vlade s SERBIJO zaradi kupčijske pogodbe so srečno dognani. Pogodba je v glavnih točkah od obeh strani sprejeta. Določeno je, da ima Srbija izdelati železnice iz Belgrada v Niš in iz Niša do Vranja na turški meji, ogerska pa železnico od Zemlina do Budapešte na levem bregu Donave in ono iz Zemlina do Scegedina ali Vel. Kikinde. Mejnarnodni trgovini se nemajo izročiti serbske železnice nikjer drugod poprej, kakor pri Belgradu. Obe državi morati končati zvezne železnice vsaj v treh letih po tem, ko bode pogodba potrjena v dotičnih parlamentih. Stroškov za zidanje mosta pri Belgradu plačeti Srbija in Ogerska vsaka pol. Srbija sprejme one določbe zastran železnice, katere veljajo v Avstriji. Srbija ima vrediti neposrednje tarife tako, da ne bo mogla nobena država doseči nižih tarif ali večega polajšanja kakor Avstrija.

ČRNOGORSKA vlada ni sprejela zamene, katero mu je ponujala turška vlada za Plavo in Gusinje; laški poslanec v Carigradu posreduje v tej zadevi, a ni se nadejati nobenega uspeha.

Tudi GRŠKA vlada je pretrgala pogajanje s Porto zaradi uravnave svojih mej — ker niso njeni pooblaščeneci v Carigradu prav nič opravili. Zdaj se je obrnila do vevlasti, ki so bile zastopane na berlinskem kongresu, naj one razmedejo voz. A najbrž ga bo treba le razsekati. Sploh ne bode na balkanskem poluotoku vstrajnega miru in reda, dokler se polumeseč popolnoma ne prežene iz Evrope Poroča se namreč, da so v Macedoniji Turki zopet začeli krvavo preganjati kristijane. Nedavno je napadel zloglasni vodja Leonidas s svojo četo vas Hrupišto in odvedel v gore devet najodličnejših stanovancev in zdaj zahteva za nje 2300 lir odkupnine.

ANGLEŠKI parlament se razide o veliki noči po sedemletnem zborovanju; ob enem bodo razpisane nove volitve, da se lahko snide nov parlament uže maja meseca. Zdaj se kandidatje uže prav čvrsto gibljejo po celom kraljestvu. —

Domače stvari.

Podporni odbor goriški razkazuje sledeče milodare (V. razkaz): Rodbina P. gld. 5, g. Henrik Windspach, odlikovan s zlatim križcem s krono, del vstopnine pri koncertu, ki ga je on priredil, gl. 27.34, slav. c. kr. okr. glavarstvo tolmusko je poslalo gld. 118, ki so jih zložili sledeči gospodje: dr. Matej Ba-

